

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑ ΑΓΙΑΣ

Η Αγία Αικατερίνη ή Αικατερίνη της Αλεξάνδρειας, γνωστή και ως Μεγαλομάρτυς Αγία Αικατερίνη και κατά τους υμνολόγους της Ορθόδοξης Εκκλησίας η Αικατερίνη, πιστεύεται ότι υπήρξε σημαντική στοχάστρια κατά τον πρώιμο 4ο αιώνα.

Πιστεύεται επίσης ότι έζησε επί εποχής Μαξιμίνου, απόλυτου άρχοντα της Αιγύπτου, ιδιαίτερου χριστιανομάχου και ότι ήταν βασιλικού γένους, ούσα κόρη του αριστοκράτη τότε Κώνστα. Έτυχε μεγάλης μόρφωσης και ήταν κάτοχος της λατινικής γλώσσας και της ελληνικής φιλολογίας. Σπούδασε φιλοσοφία και ρητορική και πολλές ξένες γλώσσες της εποχής της. Από νεαρή ηλικία προσελκύσθηκε από την χριστιανική διδασκαλία την οποία μελέτησε και αφού ασπάσθηκε τον Χριστιανισμό, εργάσθηκε με έντονη δράση και ενθουσιασμό για την διάδοσή του επιτυγχάνοντας πολλά χάριν της ρητορικής της δεινότητας και των πολλών γνώσεών της. Την Αικατερίνη όμως εκτός της σοφίας και των αρετών της, την διέκρινε και το σπάνιο κάλλος της μορφής της. Λέγεται ότι στην ηλικία των 18 ετών επισκέφθηκε τον Ρωμαίο αυτοκράτορα, ο οποίος ήταν πιθανόν ο Μαξιμίνος Β ή ο Μαξέντιος, και προσπάθησε να τον πείσει για το ότι ήταν εσφαλμένοι οι διωγμοί που διεξήγε κατά των Χριστιανών. Πέτυχε όμως να μεταστρέψει στον Χριστιανισμό την γυναίκα του αυτοκράτορα.

Τούτο προήλθε από μία σύγχυση με μια ωραιότατη αριστοκράτισσα της Αλεξάνδρειας που είχε αποκρούσει τις ακόλαστες προτάσεις του Μαξιμίνου και εξ αυτού τιμωρήθηκε με δήμευση όλης της περιουσίας της υπό αυτόν, της οποίας την ιστορία είχε γράψει ο εκκλησιαστικός συγγραφέας του 4ου αιώνα Ευσέβιος.

Η σύγχυση όμως αυτή διαλύθηκε πρώτα από την διαπίστωση ότι ουδεμία τέτοια λεπτομέρεια του βίου της Αγίας δεν αναφέρεται στη βιογραφία εκείνης και ούτε του μαρτυρικού της θανάτου, αλλά και από στοιχεία (σχόλια) από άλλο συγγραφέα βεβαιώνεται ότι η περι ής ο λόγος Αλεξανδρινή αριστοκράτισσα λεγόταν Δωροθέα. Πάντως η Αγία Αικατερίνη από νεαρότατη ηλικία είχε δείξει ασυνήθη ευσέβεια και προσήλωση στα Θεία όπου και ο Θρύλος ότι δέχθηκε το "δακτυλίδι πνευματικής μνηστείας" από μέρους του Χριστού που της προσκόμισε η αιπάρθενος Μητέρα Του ή κατ' άλλους από τον Ίδιον.

Σύμφωνα με τους Θρύλους (παράδοση) και τα Συναξάρια της Αγίας Αικατερίνης, όταν πληροφορήθηκε ο Αυτοκράτορας Μαξιμίνος όσα διαδίδονταν περί των ιδεών της και του τρόπου της ζωής της Αγίας, ανέθεσε σε πενήντα ή κατ' άλλους σε εκατόν πενήντα περίφημους ρήτορες, (ο αριθμός εξ αντιθέτου χαρακτηρίζει την ρητορική δεινότητα της Αγίας), να συζητήσουν μαζί της προκειμένου να της αποδείξουν το αβάσιμο και στρεβλό των ιδεών (δοξασιών) της. Αποτέλεσμα όμως υπήρξε το αντίθετο. Η Αικατερίνη με την κομψότητα του λόγου της και των επιχειρημάτων της «εφήμωσε λαμπρώς τους κομψούς των ασεβών, του πνεύματος την μαχαίρα» (κατά το απολυτίκιο της Αγίας). Αλλά ακόμη και τα σοφά της επιχειρήματα, με την πειστική ανάπτυξη των ιδεών της, κατάφεραν να προσηλυτίσουν αυτούς οι οποίοι τελικά ασπάσθηκαν τον Χριστιανισμό. Όταν ο Αυτοκράτορας έμαθε το αποτέλεσμα οργίσθηκε τόσο που διέταξε την θανατική καταδίκη όλων στη πυρά στο μέσον της πόλης την δε Αικατερίνη σε μαρτύρια μέχρι θανάτου της.

Στην αρχική φυλάκιση η νεαρή Αγία υπέμεινε τις πιέσεις και τις κακουχίες με θάρρος και υπομονή που αντλούσε από την δύναμη της βαθιάς της πίστης. Όταν στη συνέχεια έμαθε η Αυγούστα Φαυστίνα τον λόγο της καταδίκης της Αγίας θαύμασε την καρτερικότητά της και ζήτησε να την επισκεφθεί η οποία και έγινε με συνοδεία 200 στρατιωτών υπό τον Φρούραρχο Πορφυρίωνα ή Πορφύριο οι οποίοι τελικά κατηχήθηκαν στη νέα θρησκεία. Τότε ο Αυτοκράτορας διέταξε τον αποκεφαλισμό της Φαυστίνας και της ακολουθίας της και την τελική πλέον εκτέλεση της Αγίας. Μέσον θανάτωσης ήταν ο "Τροχός βασανιστηρίων" που έμοιαζε με τροχό η περιφέρεια του οποίου έφερε καρφιά (ήλους) που ετίθετο σε κίνηση με σχοινιά και τροχαλίες πλησιάζοντας αργά το ιστάμενα δεμένο σώμα του καταδίκου) με συνέπεια τις αρχικές εκδορές μέχρι διαμελισμού. Ο Θρύλος στο σημείο αυτό αναφέρει πως τα καρφιά του τροχού όταν πλησίασαν το σώμα της Αγίας αυτά ένα-ένα αποσπόταν ή θραυόταν. Κατ' άλλο Θρύλο ο εν λόγω τροχός πριν πλησιάσει το σώμα της Αγίας διαλύθηκε "στα εξων συνετέθη". Έτσι και αποφασίσθηκε τελικά ο αποκεφαλισμός της Αγίας που όταν συνέβη αυτός οι παριστάμενοι αντιλήφθηκαν να ρέει γάλα αντί αίμα.

Η ημέρα του μαρτυρίου της Αγίας Αικατερίνης θεωρείται η 24 Νοεμβρίου, της δε εύρεσης των λειψάνων της η 25 Νοεμβρίου εκτός όμως όλων των Σλάβων που τιμούν ιδιαίτερα μέχρι σήμερα την

ημέρα του μαρτυρικού θανάτου της Αγίας, όλοι οι λοιποί χριστιανοί κατά σύσταση των μοναχών του Σινά συνέπτυξαν σε μία και τις δύο εορτές και όρισαν την 25 Νοεμβρίου ημέρα τιμώμενη της ιερής μνήμης της, συνεορταζόμενη με την απόδοση Εισοδίων της Θεοτόκου. Την παράδοση αυτή να τιμάται η αγία στις 25 Νοέμβριου ακολούθησαν και οι Καθολικοί της Δύσης.

Στη συνέχεια διά άλλου θρύλου το πάναγνο σώμα της Αγίας μεταφέρθηκε υπό "περύγων αγγέλων" στο όρος Σινά της ομώνυμης χερσονήσου όπου επί αιώνες έμεινε άταφο, κατά τους βιογράφους της και την ιερή παράδοση, μέχρι τον 6ο αιώνα, όπου ερημίτες μοναχοί της περιοχής μέσω οράματος ειδοποιήθηκαν και κατέβασαν από το όρος το σώμα της Αγίας το οποίο και εναπόθεσαν σε μαρμάρινη θήκη. Στη συνέχεια ενημερώθηκε ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός ο οποίος και έκτισε τη γνωστή ιερή Μονή της Αγίας Αικατερίνης του Σινά και την εκκλησία (καθολικό) της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (που κτίσθηκε μεταξύ 548-565) εντός της οποίας και τοποθετήθηκε η μαρμάρινη θήκη εξ ου και το όνομα της εκκλησίας Αγία Αικατερίνη. Στη Μονή αυτή διασώζεται ένα σημαντικό θησαυροφυλάκιο της πρώιμης Χριστιανικής τέχνης, αρχιτεκτονικής και εικονογραφημένων χειρογράφων, οι δε μοναχοί αυτής είναι Έλληνες.

Σύμφωνα με μια άλλη ακόμη εκδοχή του θρύλου, έχοντας απορρίψει η Αικατερίνη πολλές γαμήλιες προτάσεις, ανέβηκε στους ουρανοί κατά τη διάρκεια οράματος και μνηστεύθηκε τον Χριστό από την Παρθένο Μαρία —το αρχαίο θέμα του μυστικού γάμου με μια θεότητα που είναι σύνηθες στην εκστατική μυθολογία της ανατολικής Μεσογείου και της Μικράς Ασίας.

Ιερά λείψανα όμως της Αγίας Αικατερίνης της Μεγαλομάρτυρος φέρονται να επιδεικνύονται από τα μέσα του 11ου αιώνα και στη νορμανδική πόλη Ρουάν, όπου κατά τους καθολικούς τα έφερε εκεί περί το 1027 ο ερημίτης μοναχός Συμεών.

Απολυτίκιο της Αγίας Αικατερίνης

*Την πανεύφημον νύμφην Χριστού υμνήσωμεν,
Αικατερίναν την θείαν και πολιούχον Σινά,
την βοήθειαν ημών και αντίληψιν ότι
εφήμωσε λαμπρώς τους κομψούς
των ασεβών του Πνεύματος τη μαχαίρα,
και νυν ως μάρτυς στεφθείσα,
αιτείται πάσι το μέγα έλεος.*

ΓΙΑΠΠΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Β' 2

ΠΗΓΗ:

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B3%CE%AF%CE%B1_%CE%91%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%AF%CE%BD%CE%B7_%CE%B7_%CE%9C%CE%B5%CE%B3%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CE%BC%CE%AC%CF%81%CF%84%CF%85%CF%82